

Evanjelium Toltékov
 Život a učenie
 Quetzalcoatla
 Nahuál
 Vyčerpaní
 denným putovaním,
 jeho služobníci spali.
 On v noci meditoval
 o posledných udalostiach
 až kým ho za ranného úsvitu
 nepremohlo vyčerpanie.
 Vtedy si vzal svoju rohož,
 rozprestrel ju na zemi
 a prehovoril k nej:
 „Rohož moja,
 ty, ktorá otváraš svoje ústa
 na štyri smery,
 pretože si taká hladná
 a smädná, ako ja,
 zaprisahám ťa.
 Ak by sa niekto nepriateľský
 odvážil k nám priblížiť,
 podvodník ľudí,
 zástupca zlého radcu,
 ochráň ma, zobud' ma.
 Nevidíš,
 aký osamotený a úbohý
 som zostal?
 Ako zbytočne žijem
 v tejto úplnej biede?
 Keď to povedal, ľahol si
 na rohož a zaspal.
 V sne sa mu zjavil
 jeho Nahuál
 (snové dvojča)
 a povedal mu:
 „Moje srdce,
 sťažuješ sa?
 Azda veríš,
 že zotrváš naveky
 na tejto Zemi?
 Pociťuješ úzkosť?
 Narodil si sa, alebo
 si svojím vlastným priateľom,
 ktorý chce žiť
 iba sám pre seba?
 Pociťuješ k sebe súcitiť?“
 Na to kajúcnik odpovedal:
 „Ach môj Nahuál
 (dvojča v snovom obraze),

srdce moje!
 Bud' pre mňa bohom!
 Učiň ma
 na svoj vlastný obraz,
 daj mi svoju silu a vnes
 radosť do môjho života.
 Bud' mojím bohom!
 Kam idem?
 Môj život bol
 odseknutý zo Zeme.
 Vzácnny mi je môj život.
 Existujem.
 Ako spevák som širil
 zlato a girlandy.
 A teraz musím opustiť dom,
 v ktorom som žil.
 Stĺpy presne zoradené
 zostali tam.
 Zobral som azda
 nefrity ako korisť? Mojou
 korisťou je osamelosť.
 Bol som známy. Mal som
 priateľov, ktorých som
 miloval. Nadišiel čas
 všetko to opustiť.
 Mohol by som niekomu
 nechať svoju dušu na
 pamiatku? Odchádzam
 do samoty so svojím srdcom
 pokrytým trňami.
 Všetko je stratené:
 nefrity, maľby,
 veci vyrobené s krásou.
 Všetko to je stratené!
 Odchádzam
 a na žiadnom mieste na svete
 nenájdem svoj ideál
 alebo svoju vzorovú úlohu.“
 Potom ho jeho Nahuál
 (dvojča v snovom obraze)
 vzal za ruku,
 ukázal mu východný horizont
 a povedal: „Prestaň uvažovať,
 ach srdce moje.
 Tam, na mieste
 konečného zúčtovania,
 na mieste,
 kde bez vášne a utrpenia
 dokonalý život je žitý,
 je tam, možno,

nejaká spomienka?
 Postav sa, srdce moje!
 Pozri sa smerom
 k trnístej oblasti,
 smerom, kde sa rodí svetlo.
 Tam ťa očakáva oheň
 a božská voda.
 tam nájdeš moc a kráľovstvo
 krásneho kvetu.“
 Križovatka
 Nasledujúceho dňa
 ich cesta zaviedla
 na križovatku. Stretávalo
 sa tam niekoľko ciest,
 ktoré išli štyrmi smermi.
 Tá, ktorá smerovala na juh,
 prechádzala horami.
 Ce Acatl a jeho pážatá
 sa cítili unavení a rozhodli sa
 stráviť tam noc.
 Pážatá sa začali dohadovať.
 Niektoré navrhovali
 obísť hory
 a nasledovať pevnú cestu;
 iní chceli ísť cez hory;
 a niektorí z nich
 sa chceli vrátiť
 do niektorého mesta
 po potravu.
 Nedokázali sa dohodnúť,
 ktorým smerom sa vydať,
 bola medzi nimi nezhoda.
 Vidiac to,
 prehovoril k nim kajúcnik:
 Kamaráti, mnísi,
 bojovníci, pýtam sa vás:
 kam by sme mali ísť?
 Ktorú cestu by sme mali
 zvoliť? Skutočne,
 náš osud je neistý.
 Starí otcovia, priatelia,
 varujem vás:
 Kvet nášho znamenia
 nakoniec uschne,
 máme ho iba požičaný!
 A nikto nezastaví
 jeho vädnutie!
 Oni nás žiadali, aby sme sa
 odsťahovali a urobili miesto
 pre iných na tejto Zemi.

Sme opustení na križovatke.
 Uvrhli nás
 do pochybnosti a nehody.
 Sme tu iba na pôžičku!
 Pred nami
 sa kľukatí hrboľatá
 cesta k múdrosti
 a vy uvažujete
 o návrate pešky?
 Uvažujte, priatelia,
 nikde na tejto Zemi
 nenájdeme útočisko.
 Vyberte smer,
 ktorý sa vám páči.“
 On sa potom odobral
 do lesa, aby našiel
 odpoveď na svoje modlitby.
 Usiloval sa celú dlhú noc.
 Okolo ôsmej hodiny
 mal víziu:
 Veľmi chudý malý muž
 s telom pokrytým popolom
 potichu prišiel k nemu
 a povedal:
 „Vzpruž sa, pútnik!
 Ty, utrápený,
 ty so zraneným srdcom,
 čo tým získaš?
 Uvedom si:
 Prichádzame na toto miesto
 iba prebývať v žiali. Ak
 zomrieme, nie je to lepšie?
 Čel' svojmu osudu.
 Aj keď ťa tvoji priatelia
 opustia
 a tvoji bojovníci urazia,
 uvažuj: Čo chceš urobiť?
 Urob to!
 Chceš ísť iným smerom?
 Urob to!
 Vykroč ním
 a choď na miesto bolesti,
 na bojisko,
 kde statoční
 dosiahnu víťazstvo.
 To je odmena
 za život na tejto Zemi.“
 Timalova pieseň
 Nasledujúceho rána Ce Acatl
 zhromaždil svoje pážatá

a povedal im: „Odchádzam,
 idem domov.“
 Na to Timal,
 imitátor, tiež prehovoril:
 „Pôjdem aj ja!
 Pôjdem krajinou.
 Prebrázdím hory.
 Narastiem, aby som
 spoznal trón múdrosti.“
 Potom vzal svoj bubon
 a zaspieval na rozlúčku.
 „Timal, Timal!
 Žil som,
 ja, knieža bojovník.
 Som Timal, presná kópia
 cteného staršieho
 nočného hada.
 Mojou matkou
 je kamenný motýľ a mojím
 otcom je slnečná bytosť.
 Pýtam sa svojho boha:
 Kam idem?
 Ja, cudzinec,
 koho nasledujem?
 Čo sa zo mňa stane?
 Ale moje vnútorné ja kričí:
 Aj ja chcem ísť
 a preniknúť hlboko!
 Kamkoľvek pôjde kajúcnik,
 chcem ísť aj ja!
 Ja, Timal, zväčším
 stvoriteľa sveta
 tam v krajine orlov,
 v krajine tigrov.
 Do ďalekej krajiny pôjdem;
 stanem sa pútnikom;
 budem cudzincom.
 Pretože moje vnútorné ja
 vyhlasuje:
 Aj ja chcem ísť,
 chcem preniknúť hlboko!“
 Keď počuli
 Timalovu pieseň,
 Ce Acatlovi priatelia
 boli dychtívi
 pokračovať v ich ceste.
 Potom kajúcnik
 nariadil ich kroky
 a poveril Matlaxochitla,
 najstaršieho z nich všetkých,

aby na nich dohliadal.
 Pri prameni
 Kráčali mnohými cestami
 smerom ku krajine múdrosti.
 Jedného dňa prišli na miesto,
 kde vytekal prameň
 neďaleko miesta,
 na ktorom žili
 nejakí pustovníci.
 Preto bol
 ten prameň nazvaný
 Prameň hadov.
 Tam sa zastavili.
 Pážatá sa zabávali
 hudbou a spevom,
 ale Ce Acatl išiel meditovať
 do blízkeho lesa.
 Keď tam bol,
 pustovníci z toho miesta
 ho prišli zvädzať.
 Boli nahí a veľmi chudí,
 pohľad na nich
 vzbudzoval ľútosť.
 Vystatovačne
 ukazovali mnohé znaky
 svojej prísnosti.
 S milými slovami
 pozdravili vládcu
 a spýtali sa ho:
 „Kam smeruješ,
 mladý vládca?
 Prečo musíš utekať
 do týchto opustených krajín
 a opúšťať svoje mesto?
 Je tvoje srdce
 znudené Zemou?“
 On im odvetil:
 „Neutekám preč,
 starí muži,
 pretože som bol povoláný.
 Poslovia môjho otca
 mi ukázali cestu
 a ja idem na juh
 do krajiny múdrosti.“
 Oni sa ho spýtali znovu:
 „Keď sa tam dostaneš,
 čo budeš robiť?
 Mohlo by to byť tak,
 že nájdeš v iných krajoch to,
 čo si nemohol dosiahnuť

vo vlastnom kráľovstve?“
On im odvetil:
„Starí muži,
hľadám poznanie.
Prinesiem vodu
do svojho riečiska.
Postavím sa
pred tvár vody.
Idem zvrhnúť Zem,
idem zvrhnúť Nebo.
Páni, idem do vojny tam,
kde naša matka dáva
farby našim hrdinom.
Hľadám farby tigra...
Hľadám kvet šeliem,
tam kde kvitne,
tam pred tvárou vody,
kde lietajú
obsidiánové motýle.
Hľadám miesto, kde ten,
pre ktorého všetci žijeme,
prijíma tých, ktorých chce.
A toho, koho prijme,
toho uzná
a učíní ho vlastným.
Idem na juh
hľadať múdrosť.“
A znovu ho pustovníci
prišli zvädzať:
„Veľké a krásne
kráľovstvo si tam mal.
Ale tamtým smerom,
čo tam nájdeš?
Mohlo by to byť tak,
že ideš zabudnúť na všetko,
čím si žil?
Vzdáš sa
svojho boja a povinnosti?
Uváž, pútnik:
kto sa bude teraz starať
o tvoj ľud, o tvoje mesto?
Kto bude robiť pokánie
za ich hriechy?
Kto ochráni
hnutie mieru
proti neveriacim?
Kto bude ako bašta,
keď démoni vyhladnú?
Chceš to už vzdať?“
Ce Acatl im odpovedal:

„Dost' už, starci!
Neexistuje možnosť,
aby som sa vrátil.
Musím pokračovať.“
Vidiac jeho odhodlanie,
požehnali mu.
„Veľmi dobre,
chod' v dobrom čase
a snáď ti bohovia
dožičia úspech.
Ale skôr než pôjdeš,
musíš tu zanechať všetku
svoju kultúru a umenie;
nie je možné,
aby si ju vzal so sebou tam,
kam chceš ísť.“
Požiadali ho o všetko:
o kamenárske zručnosti,
o drevárske zručnosti,
o znalosť tavenia striebra,
o poznanie zostavovania kníh
a písania znakov.
Zanechal svoje klenoty.
Pustovníci si nechali všetko.
Ce Acatl sa vrátil
ku svojim nasledovníkom
a povedal im:
„Priatelia, počúvajte ma.
Je treba, aby sme za sebou
zanechali svoju kultúru.
Šperky nemôžu vstúpiť
do domu tajomstva.
Zbavte sa teda všetkých
svojich krásnych klenotov,
rinčiacich zvončekov,
vencov a dokonca
aj svojich šiat.
Rozpustíte si vlasy
a predstúpte tak,
ako ste prišli na tento svet
– takí neznečistení
ako čisté deti.“
Poslúchli a odhodili
každú jednu vec
z dedičstva Toltékov
do prameňa.
Všetky veci sa
rýchlo ponorili do vody.
Odvtedy ju volajú
voda vzácnych klenotov.